

Η Μετανάστευση

Και οι αγώνες της

Περιεχόμενα:

εισαγωγή: το έθνος κράτος και η γενίκευση του αποκλεισμού
Μια συλλογική επίθεση στους φράχτες της νότιας ευρωπαϊκής
επικράτειας, μια συνέντευξη.

Δεν διασχίσαμε τα σύνορα >>>
τα σύνορα διέσχισαν εμάς, FRASSANITO NETWORK

Χάρτογράφηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης μεταναστών
στις ευρωπαϊκές επαρχίες

Θεσσαλονίκη Ιούνης 2006

το έθνος κράτος και η γενίκευση του αποκλεισμού

Το έθνος κράτος σημαίνει ένα καθεστώς που μετατρέπει την εντοπιότητα ή τη γέννηση (αυτή της απλής ανθρώπινης ζωής) στο θεμέλιο της ίδιας του της κυριαρχίας. Αυτό είναι (όχι τόσο ιδιαίτερα συγκεχυμένο) το νόημα των τριών πρώτων άρθρων της διακήρυξης της γαλλικής επανάστασης του 1789: μόνο επειδή ενέγραψε το στοιχείο την εντοπιότητα στον πυρήνα κάθε πολιτικής σχέσης (1,2) μπορούσε στέρεα να συνδέσει την αρχή της κυριαρχίας του έθνους. Αυτό που υπονοείται είναι ότι η γέννηση αυτόματα γίνεται εθνική, έτσι ώστε να μην μπορεί να υπάρξει διάκριση μεταξύ των δύο στιγμών.

Στο σύστημα του έθνους κράτους ο πρόσφυγας, ο μετανάστης, αναπαριστά ένα ανησυχητικό στοιχείο, είναι πάνω από όλα γιατί διαλύει την ταυτότητα ανάμεσα στον άνθρωπο και τον πολίτη, ο πρόσφυγας βάζει σε κρίση την πλάνη της κυριαρχίας. Μοναδικές εξαιρέσεις σε αυτή την αρχή πάντοτε υπήρχαν, φυσικά; ο νεωτερισμός της εποχής μας, που απειλεί τα θεμέλια του έθνους κράτους, είναι ότι αυξανόμενα τμήματα της ανθρωπότητας δεν μπορούν πια να αναπαρασταθούν από αυτό. Γι αυτό το λόγο από τη στιγμή που οι πρόσφυγες κλονίζουν την παλιά τριάδα του εδάφους/έθνους/κράτους – αυτή η φαινομενικά περιθωριακή φιγούρα αξίζει σε μεγάλο βαθμό να την αντιληφθούμε ως την κεντρική φιγούρα της πολιτικής μας ιστορίας. Θα ήταν καλό να μην ξεχνάμε ότι τα πρώτα στρατόπεδα στην Ευρώπη χτίστηκαν ως χώροι ελέγχου προσφύγων, και αυτή η εξέλιξη - στρατόπεδα εγκλεισμού, στρατόπεδα συγκέντρωσης, στρατόπεδα εξολόθρευσης, αναπαριστά μια απόλυτα πραγματική γενεαλογία. Ένας από τους κανόνες των ναζί, ευθυγραμμισμένος με την κατεύθυνση της

“τελικής λύσης” ήταν ότι οι εβραίοι και οι τσιγγάνοι μόνο έπειτα από την από την απόλυτη αποεθνικοποίηση τους στέλνονταν στα στρατόπεδα εξολόθρευσης.

Ο πρόσφυγας πρέπει να θεαθεί ως αυτό που είναι, το οποίο είναι, τίποτα λιγότερο από μια έννοια συνόρου που ριζοσπαστικά καλεί σε αμφισβήτηση τις αρχές του έθνους – κράτους.

Συνεπώς ο αγώνας αλληλεγγύης στους μετανάστες δεν μπορεί να διαπνέεται από το διαχρονικό δίπολο θυματοποίησης και ταυτόχρονης αγιοποίησης του μετανάστη πρόσφυγα. Αυτό το δίπολο συντηρεί τον μετανάστη ως κάτι άλλο, δαιμονοποιημένο η εξωτικό. Λίγη σημασία έχει. Ο ηθικιστικός ανθρωπισμός δεν μπορεί να διακρίνει τις ρίζες του ρατσισμού, ως την πρωταρχική ενοποίηση γύρω από την ενότητα του έθνους κράτους. Αυτή η αδυναμία διαύγησης του ρόλου του έθνους κράτους παράγει τραγελαφικά παραδείγματα σύγκλισης στο πολιτικό σύμπαν μεταξύ αριστεράς και ακροδεξιάς. Από τα αυτοκόλλητα της αντιρατσιστικής για την αποδοχή του μετανάστη ως πυλώνα του ασφαλιστικού συστήματος μέχρι την άποψη του λάος για την ελεγχόμενη μετανάστευση.

Η ρήξη με το παράδειγμα του έθνους κράτους είναι αναπόσπαστο συστατικό της αλληλεγγύης στους μετανάστες και της συνάντησης μαζί τους με ριζοσπαστικούς όρους.

για επικοινωνία στην κατάληψη Φαμπρικά Υφανετ, Θεσσαλονίκη

Τα σύνορα είναι εξοπλισμένα με υψηλή τεχνολογία ώστε να αναγνωρίζουν ανθρώπους που προσπαθούν να περάσουν τους φράχτες. Επιπλέον κάθε 300 μέτρα υπάρχουν πύργοι επιτήρησης όπως φαίνεται και στη φωτογραφία. Όμως η πολιτοφυλακή εξαρτάται από τη συνεργασία με τη συνοριακή αστυνομία του Μαρόκου, καθώς όποιος περνάει το φράχτη πρέπει να μεταφερθεί σε στρατόπεδο κράτησης μεταναστών και με αυτό τον τρόπο να φθάσει στο ευρωπαϊκό έδαφος. Η ευρωπαϊκή ένωση πιέζει πολύ το Μαρόκο να συνεργαστεί ώστε να αποτρέπεται με κάθε τρόπο το πέρασμα του φράχτη.

Η συμμαχία των πολιτισμών *Ceuta & Melilla*

>>> Είμαστε μια συλλογική ένωση που οργανώνει κάτι...

Ο Μ.Κ έφυγε από τη Σιέρα Λεόνε που βρίσκεται σε εμφύλιο πόλεμο αναζητώντας μια καλύτερη ζωή στην Ευρώπη. Μέσω της Γουινέας της Μαυριτανίας και της δυτικής Σαχάρας προσπάθησε να μπει στο Las Palmas αλλά συνελήφθη από την αστυνομία του Μαρόκου και απελάθηκε στη Ουϊδα στα Μαρόκο - Αλγερινά σύνορα με μερικούς συντρόφους του αποφάσισε να κάνει μια ακόμη απόπειρα μέσω της Sebta/ Ceuta. Μετά από 25 μέρες περπάτημα μέσα στο Μαρόκο έφθασαν στο Castillago, μια μικρή πόλη του Μαρόκου στα σύνορα με την Ceuta, τον Ιούνιο του 2005. Μετά από τρεις μήνες παραμονής στο δάσος κοντά στα σύνορα με την Ceuta αποφάσισε να πάρει μέρος σε μια συλλογική δράση σκαρφαλώματος του συνοριακού φράχτη προστατευμένου με χιλιόμετρα συρματοπλέγματος. Στην συλλογική αυτή δράση στις 28 Σεπτέμβρη του 2005, 220 μετανάστες διέσχισαν τα σύνορα σε ένα βράδυ, με 5 από αυτούς να έχουν πυροβοληθεί, 200 να είναι τραυματίες 30 εκ των οποίων σε πολύ σοβαρή κατάσταση.

Μ.Κ. Έχεις καταλάβει ότι η κατάσταση που ζούσαμε στο δάσος ήταν αφόρητη για όλους μας. Ο βασικός σκοπός για έρθουμε στο Μαρόκο δεν είναι για να μείνουμε στο Μαρόκο. Ερχόμαστε βασικά για να μπούμε στην sebta. Να χτίσουμε μια νέα ζωή, χρειαζόμαστε προστασία, χρειαζόμαστε τα πάντα. Αυτός είναι ο κύριος στόχος. Όταν έπεσε η ιδέα, όλοι την υποστήριξαν. Είναι πολύ δύσκολα γιατί ζούσαμε σε συνθήκες ζούγκλας. Μερικές φορές κάποιοι από εμάς έχουν κάποια λεφτά από τους συγγενείς τους στην Ευρώπη. Για να πάρουν το ψωμί τους κάθε μέρα. Μερικές φορές παίρνουν 50 ευρώ άλλες 100. Εξαρτάται από τον συγγενή. Αλλά ακόμη και με αυτά τα λεφτά υποφέρεεις. Δεν ζεις σε καλές συνθήκες. Όλοι είναι ανήσυχοι.

ΕΡ: Πόσες φορές προσπάθησες να πηδήξεις τον φράχτη όσο καιρό ήσουν εκεί.

Τα ακόλουθα είναι ένα απόσπασμα μια πολύ ενδιαφέρουσας συνέντευξης με τον ΜΚ τον Δεκέμβριο του 2005 σε μια στιγμή που είχε αναρρώσει από τα τραύματα του.

Σήμερα ο ΜΚ μένει στη Μαδρίτη.

ΜΚ: Ξοδέσαμε σχεδόν 25 μέρες για να διανύσουμε αυτά τα 900χλμ από την Ουϊδα στο Castillago. Επειδή σκαρφαλώναμε όλη την ώρα καθώς το Μαρόκο έχει αρκετά βουνά. Μετά από αυτό φτάσαμε στο Castillago, δεν ξέραμε κανέναν εκεί πέρα. Όταν φτάσαμε εκεί κάτσαμε σχεδόν μια μέρα στο Castillago. Συναντήσαμε έναν αφρικανό αδερφό και τον ρωτήσαμε. Μόλις φτάσαμε σήμερα. Θα θέλαμε να μας φιλοξενήσεις εκεί που μένεις. Μας απάντησε ότι δεν μένει σε σπίτι, ούτε σε κάποιο συγκεκριμένο μέρος μένει στους θάμνους. Τον περιμέναμε μέχρι να τελειώσει τη δουλειά του. Επειδή μου είπε ότι στο δάσος δεν δουλεύουμε, δεν κάνουμε τίποτε άλλο πέρα από τον στόχο μας να εισβάλουμε στην sebta. Έτσι μας πήγε στο δάσος, πήγα εκεί τον Ιούνη. Οι συνθήκες στο δάσος ήταν πραγματικά αφόρητες. Γιατί αν βλέπατε τις συνθήκες που μέναν τα αδέρφια μας στους θάμνους θα καταλαβαίνατε ότι ήταν πέρα από τις ανθρώπινες δυνάμεις. Ζούσαν σαν ζώα, σαν να βρισκόσουν σε εμπόλεμη ζώνη. Σαν να ήταν σε πόλεμο, όπως στο στρατό. Κάθε στιγμή είσαι σε εγρήγορση. Επειδή μερικές φορές σε παίρνει ο ύπνος μετά σε ειδοποιούν ότι έχουν έρθει οι στρατιώτες του Μαρόκου, και μετά αρχίζεις να τρέχεις. Έτσι είμασταν εκεί από τον Ιούνη, τον Ιούλη, τον Αύγουστο μέχρι και το Σεπτέμβρη. Έτσι μια μέρα κατέβηκα στην πόλη για να βρω φαγητό και τα απαραίτητα. Έτσι όταν γυρίσαμε πίσω κάποιοι από του φίλους μας ρώτησαν αν ήμασταν έτοιμοι, για σήμερα και ότι πρέπει να βρούμε σκάλες για να σκαρφαλώσουμε. Όλοι έπρεπε να προετοιμαστούν, μας είπαν καμιά υποχώρηση, δεν παραδινόμαστε. Κανένας δεν έπρεπε να υποχωρήσει κανείς δεν έπρεπε να παραδοθεί. Έτσι ο καθένας έφτιαξε τη σκάλα του. Στις 28 του Σεπτέμβρη. Έτσι όλοι κάναν προπόνηση, προετοιμασίες γιατί ξέραμε ότι εκεί που πηγαίναμε θα φεύγαμε ή νεκροί ή ζωντανοί. Επειδή όλοι είχαν κουραστεί να ζουν μέσα σε αυτή την κατάσταση ή θα περνούσαμε ή θα μας σκότωναν. Έτσι στις 28 Σεπτέμβρη όλοι ήταν έτοιμοι και τους φωνάξαμε όλους. Αλλά μερικοί δεν ήρθαν επειδή ήμασταν 215 άνθρωποι που παραβίασαν το φράχτη. Είπαμε, λοιπόν σήμερα θα πάμε να περάσουμε τον συρμάτινο φράχτη, θέλουμε να πάμε στην sebta σήμερα, επειδή δεν θα αντέχουμε άλλο να ζούμε σε αυτή την κατάσταση. Έτσι εκείνη την ώρα ήρθαν όλοι όσοι είχαν προετοιμαστεί 215. Το μέρος που εμένα απείχε 7 χλμ από το φράχτη. Έπρεπε να ξανασκαρφαλώσουμε λόφους. Και το μέρος είναι πολύ στενό, και πρέπει να έχεις αρκετό χρόνο επειδή σου παίρνει ώρα. Φθάσαμε στο φράχτη γύρω στις μία. Εκείνη την ώρα μερικοί από τους μαροκινούς στρατιώτες κοιμούνταν. Έτσι όταν φθάσαμε επιτεθήκαμε όλοι. Εγώ εκεί τραυματίστηκα, Είχαμε πολλούς τραυματίες, μερικοί έσπασαν τα πόδια τους, μερικοί χτύπησαν το κεφάλι τους. Είχαμε 5 νεκρούς ανάμεσα μας. Τον φίλο μου τον πυροβόλησαν.. τον πυροβόλησαν.

ΕΡ: Ποίος είχε την ιδέα αυτής της συλλογικής επίθεσης;

Μ.Κ. Αυτό δεν μπορώ να το πω αλλά σίγουρα πολλές φορές. Αλλά να σου πω αυτό. Ο φράχτης είναι πολύ ασφαλής. Πολύ ασφαλής. Αν κάποιος μαύρος μπορέσει και τον περάσει πρέπει να τον συγχαρείς. Είναι άντρας. Αν θες να πας από τη θάλασσα, είναι επικίνδυνο. Είχαμε κάποιους ανθρώπους που ξέραν κολύμπι και διέσχισαν τη θάλασσα κολυμπώντας. Μερικά από τα κορίτσια κολυμπούν. Αλλά πάλι εκεί υπάρχει φύλαξη.

ΕΡ: Κατά τη διάρκεια των τριών μηνών που ήσουν εκεί κατάφερε κανείς να περάσει το φράχτη;

Φυσικά, ναι φυσικά

ΕΡ: Πόσοι άνθρωποι πέρασαν κατά τη διάρκεια των τριών μηνών που ήσουν εκεί;

Μ.Κ. Τους τρεις αυτούς μήνες γύρω στους 20/25. Μερικές φορές μπορείς να περάσεις. Ξέρεις το σύμβολο μας. Όποιος περάσει πηγαίνει σε κείνο το μέρος και φωνάζει, ξέρεις ότι έχει περάσει. Φωνάζει ΤΟΟΖΑ, μπορείς να ακούσεις να φωνάζει. Είμαστε καλά οργανωμένοι, είμαστε μια συλλογική ένωση που οργανώνει κάτι. Αλλά το ξεπέρασμα των φρουρών δεν είναι εύκολο. Επειδή έχουν ένα τηλεσκόπιο, μέχρι και στα τρία χιλιόμετρα μπορούν να σε δούνε.

ΕΡ: Πολλοί λένε ότι την κίνηση σας αυτοί την οργάνωσαν ευρωπαίοι. Ότι δεν ήταν μια δράση αφρικανών. Ότι ήταν μια δράση από ανθρώπους που δεν έμεναν στο κάμπινγκ.

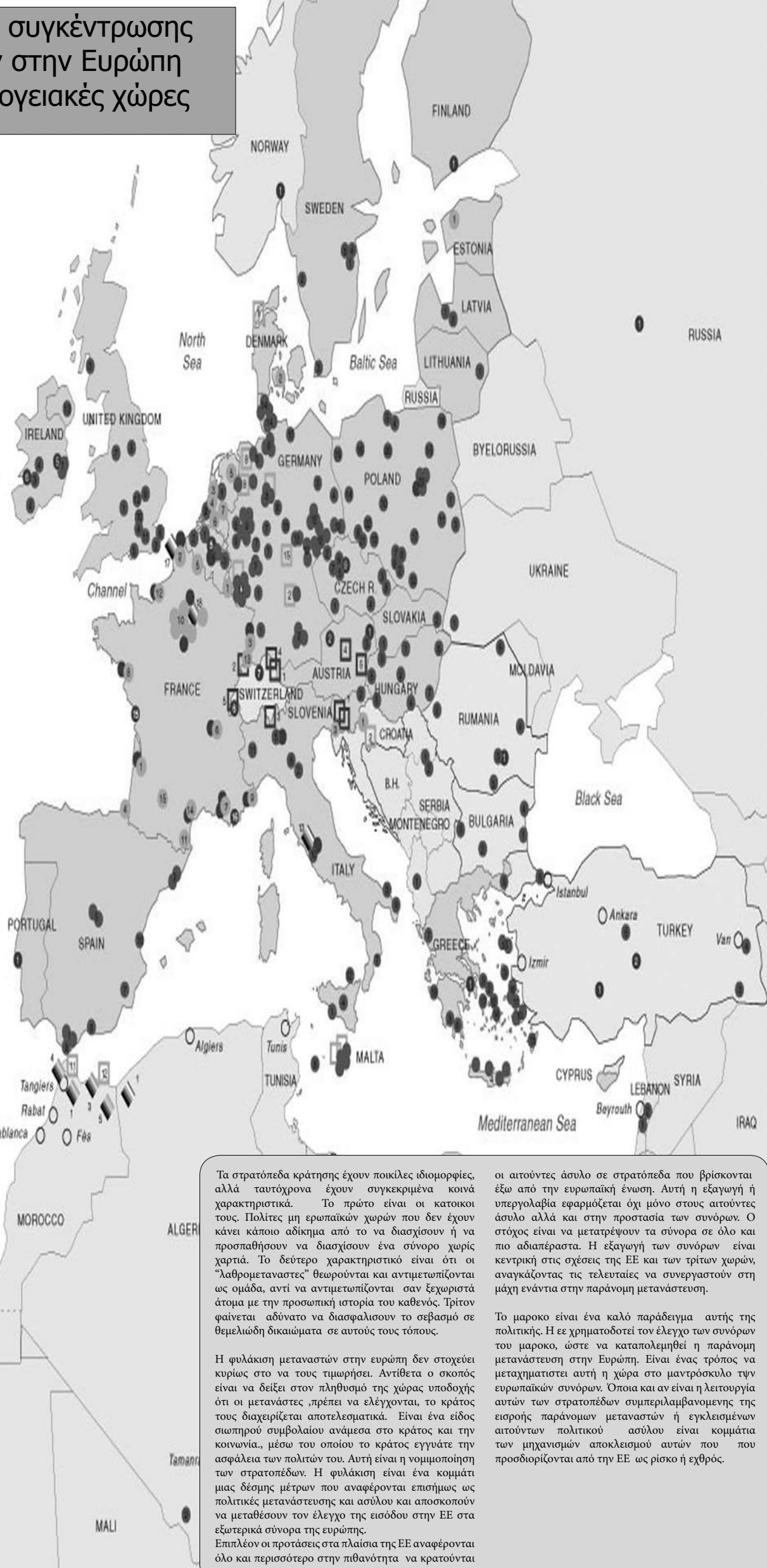
Μ.Κ. Αφήστε με να σας πω κάτι. Νομίζω ότι έχουν λανθασμένη ενημέρωση. Γιατί στους θάμνους κανείς δεν μας οργάνωσε. Εμείς οι ίδιοι, οργανώσαμε τους εαυτούς μας. Ξέρεις το στόχο σου, το σκοπό σου, και γιατί έχεις έρθει στο Μαρόκο. Το Μαρόκο δεν είναι ένας εύκολος τόπος. Γι' αυτό πρέπει να προσεύχεσαι κάθε μέρα για να μπορέσεις να φύγεις από το Μαρόκο. Ανέφερες ότι οργανώνεστε σε μικρότερες ομάδες και κάθε ομάδα έχει τον αρχηγό της. Πόσοι αρχηγοί υπήρχαν στην κατασκήνωση που ήσουν εσύ. Πολλές χώρες. Μένεις εκεί με βάση τη χώρα σου. Αλλά είμαστε όλοι το ίδιο. Οι κογκολέζοι έχουν το Κογκό, αλλά από τη Σιέρα Λεόνε δεν υπάρχουν πολλοί. Είμαστε όλοι το ίδιο, μοιραζόμαστε τα σύνορα, καταλαβαίνουμε ο ένας τον άλλο. Έτσι θέλουμε να βρισκόμαστε μαζί τους. Οι άνθρωποι από τη Σιέρα Λεόνε δεν έχουν το δικό τους αρχηγό. Αλλά αν συμβεί κάτι όλοι οι αρχηγοί θα έρθουν να συναντήσουν τον αρχηγό από τη νέα Γουινέα. Τον ηλικιωμένο. Τον συναντάς και του μιλάς

Στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών στην Ευρώπη και στις μεσογειακές χώρες

Index

- European Union
- Candidate Country to the European Union
- Borders of Schengen Area
- Closed camp
- Open camp
- migrants waiting for admission
- migrants about to be deported
- area of the two abandoned functions of examining admission and deportation
- Internal camp
- Internal places located in the suburbs of big cities in Southern or Eastern Mediterranean countries

Notes:
 * Germany: the prisons shown on the map are those regularly used to detain illegal migrants.
 ** France: only the « waiting zones » regularly used to detain migrants appear on the map.
 *** Switzerland: special sections of prisons are often used to detain migrants before their deportation. The 23 such places in Switzerland can not all be shown on this map. Appenzel, Bälik (2), Bern, Chur, Darnbach, Einsiedeln, Gampeien, Glarus, Granges, Mendrisio, Olten, Saiguelérier, Schaffhausen, Schupfheim, Sissach, Solothurn, Sursee, Thônex, Widnau, Zug, Zurich (2).

GERMANY*: 1 Baden-Württemberg (Rottenburg, Mannheim), 2 Bayern (München, Nürnberg, Landshut, Aichach, Furth), 3 Berlin (Köpenick), 4 Brandenburg (Eisenhüttenstadt), 5 Bremen, Oldenburg, 6 Hamburg, Lamsdorf, Hahndorfersand, 7 Hessen (Gießenbach, Fulda, Kassel, Frankfurt am Main, Wiesbaden, Rockenberg), 8 Niedersachsen (Hameln, Hannover, Wilhelmshof, Vöhring, Wunsching, Ingel, Oldenburg, Bramsche-Hasepe), 9 Nordrhein-Westfalen (Bielefeld, Mönchengladbach, Köln, Wuppertal, Dortmund, Bochum), 10 Saarland (Wormsheim (Bützow)), 11 Thüringen (Pfuld, Ingelheim, Wehrbrücken, Zwickauer/Birkenhausen, Saarbrücken-Altstadt, Trüben, 12 Sachsen (Bautzen, Chemnitz, Dresden, Görlitz, Hennitz-Reichenhain, Leipzig, Plauen, Stollberg, Torgau, Waldheim, Zeithain et Zwickau), 13 Sachsen-Anhalt (Volkmersdorf, Rathitz et Halberstadt), 14 Schleswig-Holstein (Rendsburg, Kiel, Lübeck, Neumünster et Flensburg), 15 Thüringen (Goldschulze) / **AUSTRIA**: 1 Aéroport de Vienne, 2 Tulln, 3 Traiskirchen, 4 Bad Kreuzen, 5 Reichenau / **BELOIUM**: 1 Merksplas (Anvers), 2 Bruges, 3 Vottem (Liège), 4 Le centre 127 (Melsbroeck) & le 127 bis (Steenokkerzeel), 5 Aéroport de Bruxelles (Zaventem) / **DENMARK**: 1 Sandholm, 2 Nyborg / **SPAIN**: 1 Algeciras (centre de rétention + Local de détention de Las Eras), 2 Barcelona (La Verneda & Zona Franca), 3 Fuerteventura (Aéroport & El Matorral), 4 Lanzarote, 5 Madrid (Mortalar & Barajas Aéroport), 6 Málaga, 7 Murcia, 8 Tarifa (Isla de las Palomas de la Garde Civil), 9 Tenerife, 10 Valencia, 11 Ceuta - Calamocarro, 12 Melilla / **ESTONIA**: 1 Harku / **FINLAND**: 1 Helsinki (Aéroport Vantaa) / **FRANCE**: Centres de rétention: 1 Bordeaux, 2 Calais-Coquelles, 3 Strasbourg - Geispolsheim, 4 Hendaye, 5 Lille, 6 Lyon, 7 Marseille, 8 Nantes, 9 Nice, 10 Région parisienne (Bobigny, Le Mesnil-Amoyot - Roissy, Nanterre, Paris, Versailles, Vincennes), 11 Rivesaltes, 12 Rouen, 13 Saint Louis, 14 Sète, 15 Toulouse; Zones d'attente**: 1 Bordeaux Aéroport, 2 Dunkerque, 3 Strasbourg, 6 Lyon-Saint-Exupéry, 7 Aéroport et Port de Marseille, 8 Saint-Nazaire, 9 Nice, 10 Paris (Aéroports d'Orly et Roissy), 12 Rouen, 14 Sète, 15 La Rochelle, 16 Toulon; 17 Calais, 18 Paris (Square Albin Saraguel) / **GREECE**: 1 Aéroport Hellénique d'Athènes, 2 Andros, 3 Chios, 4 Crète (Ierapetra, Rethymno, Sitia), 5 Région d'Evros (poste de police), 6 Githio, 7 Igoumenitsa, 8 Kalamata, 9 Karistos, 10 Kos, 11 Lerros, 12 Mykonos, 13 Mytilène - Île Lesbos, 14 Naxos, 15 Rhodes, 16 Sámos et Patmos, 17 Syros, 18 Zakynthos / **HUNGARY**: 1 Balassagyarmat, 2 Budapest (Aéroport de Ferihegy), 3 Győr, 4 Kiskunhalas, 5 Nagykanizsa, 6 Nyírbátor, 7 Drosháza, 8 Szombathely / **IRELAND**: 1 Mountjoy Prison & Arbour Hill Prison (Dublin), 2 Cork Prison, 3 Limnack Prison, 4 Abbey Arch (Galway), 5 et 6 Aéroports de Dublin et Shannon / **ITALY**: 1 Agrigento - San benedetto, 2 Bolzono - via Mattei, 3 Brindisi Restinco, 4 Caltanissetta, 5 Milan (Via Corrali & Aéroport), 6 Modena-Lamarmara, 7 Lamezia-Terme, 8 Lampedusa, 9 Lecce Regina Pacis, 10 Rome (Porte Galleria & Aéroport de Fiumicino), 11 Turin-Corso Brunelleschi, 12 Salina, 13 Gare désaffectée à Rome / **LATVIA**: 1 Mucroniski, 2 Olaine / **LITHUANIA**: 1 Patrade / **LUXEMBOURG**: 1 Schraess / **MALTA**: Camps ouverts: Lyster Barracks, Hal Far; Camps fermés: Ta Kandi, Floriana, Salfi Barracks, hôpital psy Mount Carmel / **NORWAY**: 1 Oslo (Aéroport de Farnø) / **NETHERLANDS**: 1 Aéroport Schiphol, 2 Aéroport de Rotterdam, 3 Departation-Lodges Amsterdam, 4 Prison Noordsingel Rotterdam, 5 Ter Appel, 6 Tilburg, 7 Zeist/Soesterberg / **POLAND**: 1 Biała Podlaska, 2 Bielsko - Biala, 3 Chelm, 4 Elblag, 5 Gdansk, 6 Jelena Góra, 7 Katowice, 8 Jaworzno, 9 Tychy, 10 Konin, 11 Lublin, 12 Limanowa, 13 Opole, 14 Krosno Górzanski, 15 Ostrołęka, 16 Pila, 17 Piotrków Trybunalski, 18 Suwalki, 19 Szczecin, 20 Torun, 21 Walbrzych, 22 Wrocław, 23 Varsovie (Chodecka-Str., Warszawa Rogozińska-Str., Lesznowola & Aéroport d'Okęcie) / **PORTUGAL**: 1 Aéroport de Lisbonne / **CZECH REPUBLIC**: 1 Baikova, 2 Cerveny Újezd, 3 Frydek-mistek, 4 Postorna, 5 Praha-Ruzyně, 6 & 7 Volké Prielepy I & II, 8 Vysni Lhoty, 9 Aéroport de Prague-Ruzyně / **UNITED KINGDOM**: 1 Campsfield (Kidlington près d'Oxford), 2 Dover, 3 Dungavel (Strathaven, Scotland), 4 Harmondsworth (Aéroport d'Heathrow), 5 Haslar, 6 Longport, 7 Aéroport de Manchester, 8 Lindholme, 9 Daskington, 10 Queen's Building, 11 Tinsley, 12 Yarl's Wood (Clapham près de Bedford), 13 Her Majesty's Prison (HMP) Maghaberry / **SLOVAKIA**: 1 Medvedov, 2 Saccovo / **SLOVENIA**: 1 Ljubljana (Celavska street & south eastern suburb), 2 Prosenjakovi, 3 Postojna / **SWEDEN**: Stockholm (1 Flen, 4 Märsta, 5 Upplands Väsby), 2 Gothenburg, 3 Malmö / **SWITZERLAND*****: 1 Altstätten, 2 Bâle, 3 Chiasso, 4 Kreuzlingen, 5 Vallorbe, 6 Aéroport de Genève, 7 Aéroport de Zurich.

ALBANIA: 1 Bafrru / **BULGARIA**: 1 Burgas, 2 Plovdiv, 3 Sofia, 4 Varna / **CROATIA**: 1 Jozepo, 2 Sacna Grada (près de Sisak) / **RUMANIA**: 1 Bucarest (Aéroport d'Otopeni), 2 Arad, 3 Bucarest, 4 Galati, 5 Giurgiu, 6 Radauti / **RUSSIA**: 1 Miasou (Aéroport de Chérémétievo) / **SERBIA**: 1 Belgrade / **MONTENEGRO**: Belgrade (1 Padinska Skele & 2 motel près du mont Avala) / **UKRAINE**: 1 Pavshino (Mukachevo)

ALGERIA: 1 Camp de Maghnia, 2 In Guermaz, 3, Tin Zaouatine, Alger, Tamazrasset / **LEBANON**: 1 Beyrouth, 2 Roumieh, Beyrouth (camps palestiniens) / **MOROCCO**: 1 Bel Younech, 2 El-Aiou, 3 Gharoujra, 4 Mesnana (la forêt de Belyounech), 5 Oujda (la forêt de Beni Isanen), Tarfaya (le Ras El Oued, 7 Hsogoumia), Casablanca, Fès, Rabat, Tangier / **TURKEY**: 1 Kayseri, 2 Konya, 3 Silopi, 4 Van, 5 Istanbul, 6 Yozgat, Ankara, Istanbul, Izmir, Van.

Migreurop has no data for Egypt, Israel, Libya, Syria, Tunisia, Byelorussia, Bosnia-Herzegovina, Macedonia, Moldavia and Montenegro. For Finland, Norway, Portugal and Russia, only information from the European report of Andrea Gross are on the map. If you have more information, send us a message at carte@migreurop.org

Τα στρατόπεδα κράτησης έχουν ποικίλες ιδιομορφίες, αλλά ταυτόχρονα έχουν συγκεκριμένα κοινά χαρακτηριστικά. Το πρώτο είναι οι κατοικοί τους. Πολίτες μη ερωπαϊκών χωρών που δεν έχουν κάνει κάποιο αδίκημα από το να διασχίσουν ή να προσπαθήσουν να διασχίσουν ένα σύνορο χωρίς χαρτιά. Το δεύτερο χαρακτηριστικό είναι ότι οι "λαθρομεταναστες" θεωρούνται και αντιμετωπίζονται ως ομάδα, αντί να αντιμετωπίζονται σαν ξεχωριστά άτομα με την προσωπική ιστορία του καθενός. Τρίτον φαίνεται αδύνατο να διασφαλισουν το σεβασμό σε θεμελιώδη δικαιώματα σε αυτούς τους τόπους.

Η φυλάκιση μεταναστών στην ευρώπη δεν στοχεύει κυρίως στο να τους τιμωρήσει. Αντίθετα ο σκοπός είναι να δείξει στον πληθυσμό της χώρας υποδοχής ότι οι μετανάστες πρέπει να ελέγχονται, το κράτος τους διαχειρίζεται αποτελεσματικά. Είναι ένα είδος σιωπηρού συμβολαίου ανάμεσα στο κράτος και την κοινωνία., μέσω του οποίου το κράτος εγγυάτε την ασφάλεια των πολιτών του. Αυτή είναι η νομοποίηση των στρατοπέδων. Η φυλάκιση είναι ένα κομμάτι μιας δέσμης μέτρων που αναφέρονται επισήμως ως πολιτικές μετανάστευσης και ασύλου και αποσκοπούν να μεταθέσουν τον έλεγχο της εισόδου στην ΕΕ στα εξωτερικά σύνορα της ευρώπης. Επιπλέον οι προτάσεις στα πλαίσια της ΕΕ αναφέρονται όλο και περισσότερο στην πιθανότητα να κρατούνται

οι αιτούντες άσυλο σε στρατόπεδα που βρίσκονται έξω από την ευρωπαϊκή ένωση. Αυτή η εξαγωγή ή υπεργολαβία εφαρμόζεται όχι μόνο στους αιτούντες άσυλο αλλά και στην προστασία των συνόρων. Ο στόχος είναι να μετατρέψουν τα σύνορα σε όλο και πιο αδιεπέραστα. Η εξαγωγή των συνόρων είναι κεντρική στις σχέσεις της ΕΕ και των τρίτων χωρών, αναγκάζοντας τις τελευταίες να συνεργαστούν στη μάχη ενάντια στην παράνομη μετανάστευση.

Το μαροκί είναι ένα καλό παράδειγμα αυτής της πολιτικής. Η εε χρηματοδοτεί τον έλεγχο των συνόρων του μαροκί, ώστε να καταπολεμηθεί η παράνομη μετανάστευση στην Ευρώπη. Είναι ένας τρόπος να μεταχηματιστεί αυτή η χώρα στο μαντρόσκυλο των ευρωπαϊκών συνόρων. Όποια και αν είναι η λειτουργία αυτών των στρατοπέδων συμπεριλαμβανομένης της εισροής παράνομων μεταναστών ή εγκλεισμένων αιτούντων πολιτικού ασύλου είναι κομμάτια των μηχανισμών αποκλεισμού αυτών που προσδιορίζονται από την ΕΕ ως ρίσκο ή εχθρός.

Δεν διασχίσαμε τα σύνορα >>>> τα σύνορα διέσχισαν εμάς

κινήματα και αγώνες της μετανάστευσης μέσα και γύρω από την ευρώπη

25 Μαρτίου 2006, Λος Άντζελες. Ένα πλήθος μεταναστών, κατέβηκε στους δρόμους και διεκδίκησε τα δικαιώματα του στην μεγαλύτερη διαδήλωση που γνώρισε ποτέ η πόλη. Αυτό δεν είναι ένα απομονωμένο γεγονός αλλά περισσότερο το αποκορύφωμα χιλιάδων άλλων διαδηλώσεων που λάμβαναν χώρα σε κάθε γωνιά των ΗΠΑ. Εκατομμύρια άνθρωποι ενεπλάκησαν και έθεσαν ένα απλό ερώτημα. Μπορείτε να φανταστείτε τις ΗΠΑ χωρίς τον πληθυσμό των μεταναστών. Μπορείτε να φανταστείτε τον αντίκτυπο στην οικονομία των ΗΠΑ από μια απεργία των μεταναστών έστω και για μια μόνο μέρα; Η απάντηση και στα δύο: όχι δεν μπορείτε να το φανταστείτε. Αλλά σκεφθείτε αυτό. Οι μετανάστες δεν αναγνωρίζονται ως πολίτες. Υπόκεινται σε διακρίσεις κατά την πρόσβαση τους στις κοινωνικές υπηρεσίες. Είναι εδαφικά, κοινωνικά, και οικονομικά απομονωμένοι. Βασανίζονται από το ρατσισμό και την βιαιότητα της αστυνομίας.

Η κατάσταση στη Ευρώπη ίσως να μην είναι συγκρίσιμη με τις ΗΠΑ. Η διαφορά γίνεται πάνω από όλα από τις διαφορετικές ιστορίες μετανάστευσης. Παρ' όλαυτα έχει σημασία να θέσουμε το ίδιο ερώτημα στην Ευρώπη. Στην πραγματικότητα είναι τα κινήματα και οι αγώνες της μετανάστευσης που εγείρουν αυτά τα ζητήματα στην Ευρώπη. Πιστεύουμε ότι η απάντηση και στις δύο πλευρές του ατλαντικού ότι είναι η ίδια.

Τα κινήματα και αγώνες της μετανάστευσης έχουν αποτελέσει και συνεχίζουν να είναι μια πολιτική πρόκληση για τα κοινωνικά κινήματα της Ευρώπης. Εμείς το δίκτυο frassanito, ένα διεθνές δίκτυο, που είναι φτιαγμένο από συλλογικότητες που δραστηριοποιούνται μέσα στα κινήματα και τους αγώνες της μετανάστευσης, είμαστε πεπεισμένοι ότι τη μετανάστευση δεν πρέπει να την αντιληφθούμε ως ένα ανάμεσα στα πολλά πολιτικά ζητήματα. Δεν υποστηρίζουμε ότι πρέπει να αντιληφθούμε τους μετανάστες ως τα νέα επαναστατικά υποκείμενα. Είμαστε μακριά από αυτό. Αυτό που προκρίνουμε είναι μια σκοπιά να βλέπουμε τα πράγματα, μια προοπτική, που επιτρέπει σε μας να σκεφτόμαστε και να πράττουμε διαφορετικά με ένα πολύ πιο παραγωγικό τρόπο αναφορικά με τα ζητήματα που διακυβεύονται στη συζήτηση, στις δράσεις και την κρίση της αριστεράς στην Ευρώπη.

Να προσλάβουμε την μετανάστευση από μια σκοπιά σημαίνει να βλέπουμε τα πράγματα, να πάρουμε τις αποστάσεις μας από κάθε πολιτική συζήτηση για τη μετανάστευση που διαμορφώνεται από ένα πατερναλισμό και μια θρησκοληψία. Την μετανάστευση όπως το βλέπουμε εμείς χρειάζεται να την αντιληφθούμε ως ένα κοινωνικό κίνημα και πρέπει να λάβουμε υπόψη τον πρωταγωνιστικό ρόλο της μετανάστευσης στο κοινωνικό πεδίο. Πρέπει να εξετάσουμε τους πολλαπλούς τρόπους με τους οποίους τα κινήματα και οι αγώνες της μετανάστευσης αντιπαράθονται και προκαλούν την πραγματικότητα της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης. Δεν πρέπει να επικεντρωθούμε μόνο από τον αποκλεισμό από την ιδιότητα του πολίτη, αλλά επίσης σε πρακτικές πολιτοποίησης που συμβαίνουν ακόμη και κάτω από ένα καθεστώς παρανομίας. Πρέπει να κοιτάζουμε συμπεριφορές, επιθυμίες, τη φαντασία και τα ατομικά και συλλογικά εγχειρήματα που διαπερνούν τα κινήματα της μετανάστευσης. Αντί να επικεντρώσουμε σε έναν ένδοξο νέο πρωταγωνιστή ή στην μιζέρια του κόσμου της μετανάστευσης πρέπει να κατανοήσουμε ένα απλό γεγονός. Την υλικότητα των αγώνων στο πολιτικό και το κοινωνικό που αφήνει μια διέξοδο που είναι υπαρκτή. Από τη στιγμή που αυτοί οι αγώνες και οι προοπτικές που κουβαλάνε δεν πρέπει να εκληφθούν με όρους ενός ειδικού θέματος, της μετανάστευσης, από την στιγμή που αυτό που μας αποκαλύπτουν ξεπερνά τα όρια κάθε τέτοιας στενής ταξινόμησης.

Τα τελευταία χρόνια ο μετασχηματισμός της ιδιότητας του πολίτη και η επισφαλοποίηση της εργασίας συνιστούν δύο στρατηγικά πεδία γύρω από τα οποία τα κοινωνικά κινήματα οργανώνουν τον αγώνα τους ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό. Και στα δυο αυτά τα πεδία τα κινήματα και οι αγώνες της μετανάστευσης παρέχουν ένα καίριο ερέθισμα για την απεμπλοκή της ριζοσπαστικής σκέψης από την φαντασίωση της επιστροφής σε μια υποτιθέμενη χρυσή εποχή του πολίτη στο κοινωνικό κράτος και του φορντιστικού συμβιβασμού ανάμεσα στην εργασία και το κεφάλαιο. Με μια φευγαλέα ματιά η κατάσταση των μεταναστών (η κοινωνική και πολιτική διαστρωμάτωση, τα σύνορα και οι διαχωρισμοί εντός της ίδιας της ιδιότητας του πολίτη και η επισφαλοποίηση της εργασίας) αποκαλύπτουν την ωμότητα των μετασχηματισμών που έχουν αναμορφώσει την υπηκοότητα και τις εργασιακές σχέσεις τις δύο τελευταίες δεκαετίες. Αυτοί οι μετασχηματισμοί ήταν το αποτέλεσμα της καίριας απάντησης του καπιταλισμού στους

αγώνες του 60 και του 70 που κριτίκαραν το κοινωνικό κράτος το φορντισμό το ρατσισμό και το σεξισμό. Αποκάλυψαν και επιτέθηκαν στον εφιάλητη της πειθαρχίας του εργοστασίου, και της κοινωνικής κυριαρχίας που κρυβόταν πίσω από τη ρητορική του ονείρου της ενσωμάτωσης με τους άλλους. Αλλά πάνω από όλα αυτοί οι μετασχηματισμοί ήταν η απάντηση στους αντι αποικιακούς αγώνες και τα μεταναστευτικά κινήματα εκατομμυρίων ανδρών και γυναικών που παγκοσμιοποίησαν τον κόσμο ενάντια στις απόπειρες του κεφαλαίου και των αυτοκρατοριών να κλειδώσουν τους πληθυσμούς στα όρια των εθνών κρατών.

Η κοινωνική και πολιτική διαστρωμάτωση, τα σύνορα εντός της υπηκοότητας και η επισφαλοποίηση της εργασίας στους μετανάστες αντανάκλουν αυτό που ο balibar αποκάλεσε το νέο απαρτχάιντ της Ευρώπης. Μπορείς να το συναντήσεις σε κάθε πόλη της Ευρώπης, μπορείς να το διαπιστώσεις στις εδαφικές, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες απομόνωσης που οι μετανάστες ζουν. Επιπλέον οι μετανάστες έζησαν τη βία αυτών των μετασχηματισμών όχι

μόνο με τον προβλέψιμο τρόπο αλλά και με πολλές ιδιορρυθμίες. Αν δούμε το τρέχον μετασχηματισμό από τη σκοπιά των κινήματων και των αγώνων της μετανάστευσης μπορούμε να δούμε κάτι διαφορετικό: οι καθημερινές πρακτικές των μεταναστών είναι απόπειρες να ανοιχθούν τα σύνορα της υπηκοότητας, να κερδίσουν νέους χώρους, να εγκαθιδρύσουν νέους διεθνικούς κοινωνικούς χώρους που συνδέουν την Ευρώπη με τον υπόλοιπο κόσμο και διεκδικούν επιβεβαιώνοντας στην πράξη το δικαίωμα στην ελεύθερη μετακίνηση ενάντια στην πραγματικότητα της εργασίας και της υπαρκτής ανασφάλειας. Αφήστε μας να το επαναλάβουμε. Οι αγώνες της μετανάστευσης είναι πολύμορφοι και ετερογενείς και ως τέτοιοι πρέπει να εξετάζονται στο επίπεδο της καθημερινής ζωής που δεν προσλαμβάνουν απαραίτητα τη μορφή δημόσιων πολιτικών και κοινωνικών αγώνων.

Τους τελευταίους μήνες μερικά σημαντικά και συμβολικά γεγονότα έλαβαν χώρα που προτείνουμε να τα αναγνώσουμε ως εκφράσεις μια περίπλοκης χαρτογράφησης των αγώνων της μετανάστευσης. Αποκαλύπτουν τη σφοδρότητα και το ριζοσπαστικό χαρακτήρα των διεκδικήσεων που θέτουν. Ας ανακαλέσουμε αυτά τα γεγονότα.

Οκτώβριος 2005 πρόκληση από τους απ'έξω.

Συντονισμένες ομάδες αποτελούμενες από 200 – 500 πρόσφυγες και μετανάστες κυρίως από χώρες της υπό σαχαρίας, Αφρικής κάνουν έφοδο στους συνοριακούς φράχτες των ισπανικών θηλάκων της Ceuta και της Melilla. Η απάντηση: θανατηφόροι πυροβολισμοί και μαζικές απελάσεις στην έρημο από τις ισπανικές και μαροκινικές αρχές, των τοπικών νταβατζήδων του ευρωπαϊκού μεταναστευτικού καθεστώτος. Η απαίτηση των μεταναστών να έχουν πρόσβαση στις πλούσιες ζώνες της Ευρώπης και να κινούνται ελεύθερα συγκέντρωσε την δημόσια προσοχή για αρκετές εβδομάδες.

Νοέμβριος 2005. Πρόκληση από τα μέσα. Η αστυνομία κυνηγάει μέχρι θανάτου

δύο νέους ανθρώπους, τα προάστια των γαλλικών πόλεων, τα μπανλιέ, αντιμετωπίζουν εβδομάδες σφοδρών εξεγέρσεων. Νέοι από τα προάστια πολλοί εξ αυτών παιδιά και εγγόνια μεταναστών, που ήρθαν στη Γαλλία μετά την ανεξαρτητοποίηση των αποικιών, και είναι γάλλοι πολίτες συγκρούονται με την γαλλική αστυνομία κάθε βράδυ. Η αντίδραση των αρχών και του τύπου με όρους απαγόρευσης της κυκλοφορίας και καθεστώτος έκτακτης ανάγκης με αναφορά στους αποικιακούς νόμους εν καιρώ πολέμου στην Αλγερία δείχνει τον αντίκτυπο των πράξεων αυτών των νέων ανθρώπων. Αυτές οι εξεγέρσεις μπορεί να μην έχουν το σχήμα των κοινωνικών αγώνων όπως τους ξέρουμε αλλά σίγουρα είναι αγώνες ενάντια στις κοινωνικές και ρατσιστικές διακρίσεις. Επιπλέον η εξέγερση έθεσε υπό αμφισβήτηση τη δημοκρατική τάξη και τη μορφή του εθνικού κοινωνικού κράτους και ώθησε σε μια ιερή συμμαχία των κυβερνήσεων και της δημόσιας – επίσημης συζήτησης στην Ευρώπη υπό τον φόβο της κρίσης της ένταξης. Σίγουρα, η ενσωμάτωση αναπαριστά διαφορετικά μοντέλα διακυβέρνησης σε διαφορετικά έθνη κράτη καθώς μπορεί να συνδέεται με τη γαλλική ιδέα της δημοκρατίας η με μια ρομαντική αντίληψη της υπηκοότητας στη Γερμανία. Το στοιχείο κατά συνέπεια τοποθετείται διαφορετικά αλλά έχει τις ρίζες του στην ίδια αυτή συνθήκη. Ο λόγος για την ενσωματωμένη σιωπή, τους αγώνες της μετανάστευσης.

Δεκέμβριος 2005 πρόκληση από τους ενδιάμεσους. Μια τεράστια διαδήλωση με-

ταναστών έλαβε χώρα στη ρώμη. Περισσότεροι από 30.000 συμμετέχοντες είχαν ξεκάθαρες απαιτήσεις. Χαρτιά για όλους, να σταματήσουν οι απελάσεις, το κλείσιμο των στρατοπέδων κράτησης και άδεια παραμονής ανεξάρτητη από την εργασιακή κατάσταση. Μια βδομάδα αργότερα 3000 μετανάστες διαδηλώνουν στην Αθήνα ζητώντας νομιμοποίηση. Στην Ισπανία μια πρωτοφανής διαδήλωση σε όλη τη χώρα παράλληλα με μια καμπάνια για την νομιμοποίηση της μετανάστευσης κατήγγειλε ως περιορισμένη την καμπάνια της κυβέρνησης Θαπατερο για τη μετανάστευση. Παρόμοια γεγονότα ακολούθησαν: αυτοορ

Δεν διασχίσαμε τα σύνορα >>>> τα σύνορα διέσχισαν εμάς

κινήματα και αγώνες της μετανάστευσης μέσα και γύρω από την ευρώπη

γανωμένες ομάδες προσφύγων και μεταναστών μαζί με πολύμορφες άλλες πρωτοβουλίες πραγματοποίησαν διαδηλώσεις και καμπάνιες για το δικαίωμα της παραμονής και την ισότητα σχεδόν σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Ευρώπης.

Από τα έξω, από τα μέσα και ενδιάμεσα. είμαστε πεπεισμένοι ότι η επίδραση αυτών μεταναστευτικών αγώνων σχετιζόμενων με πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες είναι βαθιά συνδεδεμένη με αυτό που ονομάζεται ευρωπαϊκό καθεστώς μετανάστευσης που στοχεύει όχι απλώς να κρατήσει τους προσφυγές και του μετανάστες έξω από την Ευρώπη, αλλά ιδιαίτερα στο να προωθήσει μια διαδικασία επιλεκτικού εγκλεισμού ακόμη και μέσω της διατήρησης του καθεστώτος παρανομίας των μεταναστών. Οι αγώνες των μεταναστών κλονίζουν, διασταυρώνονται και επιτίθενται στην διαχείριση της μετανάστευσης. Θέλουμε να το δηλώσουμε πολύ ξεκάθαρα. Το ευρωπαϊκό καθεστώς μετανάστευσης αντιμετωπίζει μια βαθιά κρίση. Αυτό μπορεί να ειπωθεί από τα γεγονότα που ανακαλέσαμε παραπάνω. Η Ceuta και η Melilla δείχνουν το αδύνατο να σφραγιστούν τα εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης. Η εξέγερση στα Μπανλιε αποκαλύπτει την κρίση της ενσωμάτωσης η οποία πρέπει να ειπωθεί στην γαλλική ιδιαιτερότητα της, βρίσκει την ακριβή αντανάκλαση και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες που ιστορικά ανέπτυξαν, διαφορετικά μοντέλα ενσωμάτωσης μεταναστών. Τελικά οι αγώνες για τη νομιμοποίηση καταδεικνύουν δεδομένης της ισχυρής ιδιομορφίας την νότιας Ευρώπης, την τρομερή δυσκολία διαχείρισης της μετανάστευσης σύμφωνα με τα πλαίσια που έχουν κληρονομηθεί από το παρελθόν, για παράδειγμα το σύστημα ελεγχόμενης ροής μετανάστευσης.

Αυτή η κατάσταση ανοίγει νέες προοπτικές αγώνα και διαύγασης νέων μορφών θετικής απάντησης από τα θέματα που ανοίγει η μετανάστευση στην Ευρώπη. Αλλά προκειμένου να αντιληφθούμε τους συγκεκριμένους κινδύνους που συνδέονται με αυτό που ορίσαμε ως την κρίση του ευρωπαϊκού καθεστώτος μετανάστευσης πρέπει να είμαστε σε εγρήγορση αναφορικά με τις αναδυόμενες θεσμικές τάσεις. Ας σκιαγραφήσουμε μερικές από αυτές τις τάσεις ακολουθώντας τις κατευθύνσεις που καταδείχθηκαν από τα γεγονότα στην Ceuta και τη Melilla αλλά και από τους αγώνες για τη νομιμοποίηση. Οι πρόσφατες εξελίξεις στην κατάσταση στα γαλλικά Μπανλιε θέτουν ένα πολύ διαφορετικό πρόβλημα. Που θα το αναφέρουμε εν συντομία

Η ευρωπαϊκή απάντηση στην πίεση που ασκείται από τους μετανάστες στα σύνορα της νοτιοανατολικής ΕΕ συμπίπτει με την διαδικασία εξαγωγής του ευρωπαϊκού καθεστώτος διαχειρίσεως των συνόρων. Γειτονικές χώρες όπως το Μαρόκο, η Λιβύη η Μαυριτανία και η πρώην γιουγκοσλαβικές χώρες και η Ουκρανία εμπλέκονται όλο και πιο ενεργά στον έλεγχο των ευρωπαϊκών συνόρων και την διαχείριση της μετανάστευσης. Οι μετανάστες εξαναγκάζονται να διαλέγουν διαδρομές μετανάστευσης που είναι μεγαλύτερες και πιο επικίνδυνες. Για παράδειγμα οι μετανάστες από την υποσαχάρια Αφρική πιέζονται από το Μαρόκο νότια στην Μαυριτανία από όπου και προσπαθούν να προσεγγίσουν το σύμπλεγμα των κανάρων νήσων. Τους τελευταίους έξι μήνες αυτό είχε σαν αποτέλεσμα πάνω από 1000 θανάτους στον ωκεανό.

Η εξαγωγή του καθεστώτος των συνόρων περιλαμβάνει την εξαγωγή των κέντρων κράτησης εναντίον των οποίων αγωνιζόμαστε και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε σε όλη την Ευρώπη. Τα "εξωτερικά" στρατόπεδα μεταναστών προεξοφλούν ένα νέο πιο ευέλικτο μοντέλο διαχείρισης της μετανάστευσης. Υπάρχει μια γενική τάση να αποκλειστεί η πιθανότητα την νομιμοποίησης στα πλαίσια του ευρωπαϊκού χώρου και σε αντιδιαστολή να προκριθεί ένα πολύ πιο επιλεκτικό και ιεραρχικό μοντέλο στρατολόγησης μεταναστών όπως το βρετανικό σύστημα βαθμολόγησης που εκτείνεται από τους λεγόμενους υψηλά ειδικευμένους μετανάστες μέχρι τα προγράμματα για εποχιακούς εργάτες. Αυτό που προορίζεται να παραμείνει ένα στοιχειώδη κλειδί αυτού του μοντέλου είναι η σύνδεση της άδειας παραμονής με τα συμβόλαια εργασίας. Ως σύνδεση αυτή η σύνδεση περιορίζει δομικά την κοινωνική και εδαφική κινητικότητα των μεταναστών και προάγει μια διαδικασία πλειοψηφίας και ιεραρχίας των διαφόρων εκφράσεων κοινωνικού γοήτρου (στάτους) ανάλογα με την θέση του καθενός, ανάμεσα στους μετανάστες. Υπό αυτό το φως αυτή η εξαγωγή του μοντέλου πρέπει να εκληφθεί ως μια απάντηση στους αγώνες των μεταναστών για νομιμοποίηση στο ευρωπαϊκό έδαφος. **Ο αγώνας ενάντια στην εξαγωγή και την ευελιξιοποίηση της διαχειρίσεως της μετανάστευσης πρέπει να καταστεί μια στρατηγική στόχευση για τα κοινωνικά κινήματα στην Ευρώπη.** Μπορούμε να διαμορφώσουμε αυτό τον αγώνα με όρους πολιτικής επικοι-

νωσίας. Η εξαγωγή του ευρωπαϊκού συνοριακού καθεστώτος ενθαρρύνει την είσοδο ενός παγκόσμιου απαρτηχάιντ που σκιαγραφεί νέες επεκτατικές σχέσεις μεταξύ της ευρωπαϊκής ένωσης και των περιφερειών της. Εμείς ως εκ τούτου χρειαζόμαστε να εντείνουμε τις σχέσεις μεταξύ των κινήματων εντός και πέρα από τα ευρωπαϊκά σύνορα. Το κάλεσμα Bamako για μια ευρω - αφρικανική κοινή μέρα δράσης είναι ένα παράδειγμα. Την ίδια στιγμή χρειάζεται να αναγνωρίσουμε τον νέο μοντέλο ευέλικτης διαχειρίσεως με όρους μιας μηχανής ελέγχου που παράγει ιεραρχίες και διαφοροποιήσεις μέσα στην Ευρώπη. Αυτό με την σειρά του μετασχηματίζει την έννοια του ευρωπαίου πολίτη και της υπηκοότητας στη δημιουργία και τη σύνθεση της ζωντανής εργασίας. Αυτή η μηχανή του ελέγχου καθιστά την κατάκτηση ενός κοινού υπόβαθρου και τόπου αγώνα και κοινωνικής συνάντησης ακόμη πιο δύσκολο. Ανεξάρτητα από το αν αναφερόμαστε σε κάποιον χωρίς χαρτιά, ή σε ένα μετανάστη με αναγνωρισμένη την ιδιότητα του πολίτη της χώρας, ένα πρόσφυγα ή ένα όπως αποκαλείτε μετανάστη δεύτερης γενιάς το νομικό καθεστώς του μετανάστη παραμένει επισφαλές. Είναι αυτή η επισφάλεια σε συνδυασμό με το σεξισμό και το ρατσισμό που θέτει τα εμπόδια στην πολιτική επικοινωνία.

Οι πρόσφατες εξελίξεις στη Γαλλία προσφέρουν ένα καλό παράδειγμα. Τις τελευταίες εβδομάδες ένα εξεγερμένο πλήθος σε δράση ενάντια στην επισφάλεια κατέλαβε τους δρόμους του Παρισιού και άνοιξε ένα κοινό έδαφος αγώνα. Η συνέχεια ανάμεσα σε αυτό το κίνημα και την εξέγερση στα προάστια μπορεί να θεαθεί και από τη σκοπιά της μεγάλης συμμετοχής νέων με μεταναστευτικό υπόβαθρο. Η ιδέα του πλήθους που χρησιμοποιούμε για να για να καθορίσουμε την παρούσα σύνθεση της ζωντανής εργασίας, εδειξε το διττό της χαρακτήρα στην Γαλλία. Το πλήθος δίνει έμφαση στον πλούτο της ζωντανής εργασίας που κατέστησε

την πολλαπλότητα και την κινητικότητα θεμελιακά γνωρίσματά της σύνθεσης του. Ακόμη το πλήθος επίσης δείχνει την ένταση των συγκρούσεων που ενυπάρχουν εντός αυτής της σύνθεσης, με το ρατσισμό να είναι μια από αυτές. Στην περίπτωση των πρόσφατων γεγονότων στη Γαλλία αυτές οι συγκρούσεις οδήγησαν σε μια απόλυτη έλλειψη επικοινωνίας και σε μερικές περιπτώσεις και σε πράξεις πολέμου ανάμεσα σε διαφορετικά κομμάτια του κινήματος.

Η συμμετοχή στις διαδηλώσεις με μεταναστευτικό υπόβαθρο που αυτό είναι των ανθρώπων που εκτοπίζονται στην θέση των πολιτών δεύτερης κατηγορίας, υποδεικνύει την ένταση της πρόκλησης που αντιμετωπίζουν τα κοινωνικά κινήματα στη Γαλλία. Αυτή δεν είναι ένα κάλεσμα για υπερασπιστούμε το υπάρχον κοινωνικό μοντέλο αλλά περισσότερο μια πρόκληση μέσω της οποίας θα εφεύρουμε ένα νέο κοινωνικό μοντέλο. Η εξαίεση των εσωτερικών ιεραρχιών που τροφοδοτούνται από μια σειρά πολιτικών ενσωμάτωσης και μεταναστευτικών καθεστώτων, είναι η βάση της ανάδυσης του νέου κοινωνικού μοντέλου. Πιστεύουμε ότι αυτή είναι η πρόκληση με την οποία αντιπαρτιθέμεθα στην Ευρώπη σήμερα. Τα κινήματα και οι αγώνες της μετανάστευσης είναι κομβικά σε κάθε απόπειρα να απευθυνθεί μια πολιτική πρόκληση, επειδή καταδεικνύει την ένταση ανάμεσα στις πρακτικές της κινητικότητας ως μια πιθανή υποδομή ενός νέου τρόπου κοινωνικής συνεργασίας και από την άλλη του καπιταλιστικού συστήματος κυριαρχίας και εκμετάλλευσης που βασίζεται στην επιλεκτική εγκόλπωση μέσω των ευκίνητων συνόρων και ιεραρχιών. Το θεσμικό σχέδιο για ένα νέο ευρωπαϊκό σύνταγμα μπλοκαρίστηκε από τα εσωτερικά όρια και αντιφάσεις του. Μετά τα δημοψηφίσματα στην Γαλλία και την Ολλανδία, τον προηγούμενο χρόνο, θα τολμούσαμε να πούμε ότι έχουμε ένα όνειρο. Ονειρευόμαστε για τα κινήματα και τους αγώνες της μετανάστευσης να γίνουν η προοπτική από την οποία θα συλληφθεί φαντασιακά, και θα κατασκευαστεί, μέσω των αγώνων και της αδιάκοπης επανεφεύρεσης πρακτικών συνεργασίας και πολιτικής επικοινωνίας, ένας νέος ευρωπαϊκός χώρος ελευθερίας και ισότητας.

The Frassanito Network,

Μάης 2006 Διεθνής ιστοσελίδες για διεθνείς αγώνες
<http://noborder.org>
against the global border- and migrationregime
<http://nolager.org>
against camps and detentions, inside and outside EU
<http://thistuesday.org>
logs on migration, labor, transnational organizing
<http://transitmigration.org/migmap>

The Frassanito Network,

Μάης 2006 Διεθνής ιστοσελίδες για διεθνείς αγώνες
<http://noborder.org>
against the global border- and migrationregime
<http://nolager.org>
against camps and detentions, inside and outside EU
<http://thistuesday.org>
logs on migration, labor, transnational organizing
<http://transitmigration.org/migmap>